

De gave om te genezen?

M.V.. Update 19-5-2018. Update 1-2-2023

Velen menen dat Paulus leert dat er mensen zijn die “de gave van genezing” hebben. Zij halen dan graag 1 Korinthiers 12:9 aan, liefst nog uit een moderne vertaling:

“De een ontvangt van de Geest een groot geloof, de ander **de gave om te genezen**” (NBV).

Is dat werkelijk zo?

Zie wat de Statenvertaling zegt:

“En een ander het geloof, door denzelfden Geest; en een ander de **gaven der gezondmakingen**, door denzelfden Geest” (SV)

“En aan een ander geloof door dezelfde Geest en aan een ander **genadegaven van genezingen** door dezelfde Geest” (HSV)

De King James Version:

“To another faith by the same Spirit; to another the **gifts of healing** by the same Spirit”

En in de Griekse grondtekst (Textus Receptus) staat het zo (letterlijke vertaling eronder):

“eteró de pistis en tó autó pneumatí alló de **charismata iamatón** en tó autó pneumatí”
gaven van genezing

Let goed op, we zien in SV en HSV een dubbel meervoud. Het gaat hier niet over “de gave van genezing” (enkelvoud; permanent bezit) maar over verschillende “gaven/giften van genezingen” (meervoud): er zijn immers 1° Verschillende giften en 2° Verschillende soorten kwalen die genezen worden. Daarom vertaalt SV en HSV terecht met “gaven van genezingen”.

Paulus, onder inspiratie van de Heilige Geest, bedoelde beslist niet dat bepaalde enkelingen een permanente genadegave kregen om te genezen. Hij bedoelde dat God telkens weer opnieuw gaven/giften van genezingen kan schenken.

Mensen mochten van tijd tot tijd, naar *Gods* geloven, genezingen doen. Soms dikwijls, soms misschien maar af en toe. Niet onbeperkt. Er waren geen mensen die over een permanente gave om te genezen beschikten - zo leert de Schrift.

De apostelen hielden geen geplande genezingssamenkomsten. Zij hadden geen spreekuren en vroegen geen geld voor hun genezingen. Zij droegen geen goud of diamanten. En als het hun gegeven was op bepaalde plaatsen en tijdstippen genezingen te doen, dan lukten die altijd - het was dan niet van “de ene wel en de andere niet” of “dat been wel maar die zijn oog niet” ... “en zij werden allen genezen” (Handelingen 5:16).

Het was ook niet zo dat bepaalde kwalen “te hoog gegrepen” waren, want Paulus wekte zelfs een jongeman, die dood neergevallen was, terug tot leven. Hoe anders is dat bij hedendaagse, zichzelf aangestelde “genezers”!

Paulus heeft veel mensen genezen, maar soms genas hij ook niet. Het was helemaal naargelang God hem te doen gaf. Timotheus, Epafroditus, Trofimus werden door Paulus niet genezen. Ook Paulus' eigen kwaal werd niet genezen. Daarbij valt op te merken dat de tijd van de bijzondere gaven afliep.

De tijd van de teken- en wondergaven liep af

Bijzondere tekengaven en wonderen zijn in de Bijbel voor Israël bestemd [1], en voor de tijd van de Pinksteramnestie¹ [2]: na de kruisdood van onze Heer en vóór de terzijdestelling van Israël als natie

¹ Pinksteramnestie: Gods aanbod van vergiffenis aan Zijn verbondsvolk (Hand. 3:19-21) indien zij zich bekeerden van het kruisigen van hun Heer. Hij zou hen niet enkel vergiffenis schenken maar Christus zou ook terugkomen om de beloften te vervullen die gedaan werden aan hun (Israels) voorvaders. Israël als natie weigerde echter de pinksteramnestie en als straf werd Juda en Jeruzalem verwoest in 70 n.C.

in 70 n.Chr. En na de voleinding van de nieuwtestamentische canon waren die ook niet meer nodig. Het NT leert dat, en de kerkgeschiedenis leert dat.

De Joden zijn het volk dat “tekenen en wonderen” begeert: Johannes 4:48; 1 Korinthiërs 1:22. Ze zijn dan ook voor hén bestemd. De Joden zullen opnieuw tekenen krijgen in de Grote verdrukking, na de Opname van de Gemeente.

Wij leven nu in de volwassen gemeentebedeling of christelijke bedeling. De volwassen tijd van de Gemeente is er een “van en tot geloof”, en wij zullen nog alléén uit geloof leven, zonder tekenen of stemmen, zoals ook Habakuk zei (Romeinen 1:17 en Habakuk 2:4). Bij een leven door geloof, past geen aanschouwen meer (2 Korinthiërs 5:7). “Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet” (Hebreeën 11:1). GELOVEN is niet ZIEN!

Vandaag komen de praktijken van bijzondere gaven, visioenen, tekenen en wonderlijke genezingen op grote schaal voor in de grote afvallige stromingen, zoals Pinkster- en Charismatische bewegingen. Lees over deze stromingen via de linken onderaan.

Een broeder schreef eens terecht: “In de laatste dagen staat Christus en Zijn liefde niet in het middelpunt van de geloofsbeleving! De mens staat dan centraal met zijn eigenliefde. De gelovige van de laatste dagen wil genieten. Hij wil geestelijk entertainment. Hij wil in vervoering gebracht worden. Hij wil wonderen en tekenen zien. Hij wil ervaren. Hij wil gezichten zien. Hij wil het mysterie en de fabels, die zijn hart kunnen bevredigen. Zo wil de massa in de laatste dagen haar godsdienst hebben: ‘krachten, tekenen en wonderen en fabels’”.

Velen plaatsen die bijzondere gaven in het kader van de “opwekking” of “herleving” van de Kerk maar wij moeten in onze dagen volgens de Schrift geen herleving of opwekking verwachten, al dan niet met tekenen en wonderen, maar ... afvalligheid (Lukas 18:8; 1 Johannes 4:1; Handelingen 20:29-31; 1 Timotheüs 4:1-3; 2 Timotheüs 3:1-5; enz.). Enkel de Joden zullen in de komende verdrukkingstijd, na het Gemeentetijdperk, een grote herleving kennen, en dus ja mét tekenen en wonderen. Zie de oudtestamentische profetieën (de Gemeente was een verborgenheid voor Israël). Velen plaatsen zich foutief op oudtestamentische grond.

Wat wij dus in onze tijd moeten verwachten is dat velen profetieën, visioenen, wondergaven, enz. krijgen die hun oorsprong hebben bij verleidende geesten (1 Timotheüs 4:1). De duivel doet zich meer dan ooit voor als een “engel des lichts” om mensen te bedriegen (2 Korinthiërs 11:13-15).

Dit neemt niet weg dat God kan genezen in deze tijd, en in alle tijden, op grond van onze gebeden, maar de genezing is niet in de verzoening begrepen. Het kan Gods wil zijn dat wij volharden onder ziekte en lijden [3].

Enkele zaken op een rij, over wondertekenen (genezingen, wonderen):

- De NT-tekengaven waren in het algemeen beperkt tot de apostelen, als teken van hun apostelschap (2 Korinthiërs 12:12). Stefanus was een diaken die rechtstreeks uitverkozen was door de apostelen.
- Tekenen waren er ter bevestiging van het Woord: Markus 16:17; Hebreeën 2:3, 4; vgl. Johannes 2:23-25.
- In het NT werden nooit gelovigen door de gaven van genezingen genezen maar ONgelovigen. (En Tabitha dan, Handelingen 9:40? → niet de gave maar gebed gaf aanleiding tot herstel [opstaan uit de dood; vgl. Lazarus]).
- Wonderen zien we, zoals glossolalie (consistent hiermee), als tekenen voor ONgelovigen: vgl. 1 Korinthiërs 14:22.
- Met de tekenen voor ongelovigen worden strikt genomen de ongelovigen uit ISRAËL bedoeld: 1 Korinthiërs 1:22; Johannes 4:48; Handelingen 28:26-28. Zie Handelingen 10:45!
- De tekenwonderen zien we ook bij het ontsluiten van de nieuwe groepen voor het Evangelie van Genade: 1. Joden (Handelingen 2, pinksteramnestic); 2. Samaritanen (Handelingen 8); 3. Heidenen (Handelingen 10); 4. de discipelen van Johannes de Doper (Handelingen 19).
- In Handelingen gebeuren tekenen nooit tweemaal op dezelfde plaats, behalve in Jeruzalem.

- Tekenen gebeuren bijna altijd bij de eerste keer dat het Evangelie ergens gepredikt werd.
- Tekenen komen in de Bijbel altijd en alleen voor bij het begin van een nieuwe periode, of als tijdelijk getuigenis, of als oordeelsbericht aan ongelovigen.

Toen de Joden ook de tekengaven van de Heilige Geest afwezen (tegen Handelingen 28:28, [pinksteramnestic dan voorbij]), nadat ze voordien de Zoon Gods hadden afgewezen, en nog eerder God de Vader in het OT, heeft God hen als natie verworpen, en zo kwam de belegering van Jeruzalem (66-70 n.C.) en werden de Joden over de hele wereld verspreid (diaspora). Vanaf dan geen tekengaven meer maar geloof tot geloof (Romeinen 1:17)² en geen wonderen meer in de volwassen Gemeentebeding. Als de Gemeente binnenkort wordt opgenomen, zal Israël hersteld worden en krijgen zij opnieuw tekenen, want “de Joden begeren tekenen” (1 Korinthiërs 1:22).

Eindnoten:

[1] <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/tekenen&wonderen.pdf>

[2] <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/pinksterdwaling.pdf>,
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Pinksteramnestic.pdf>

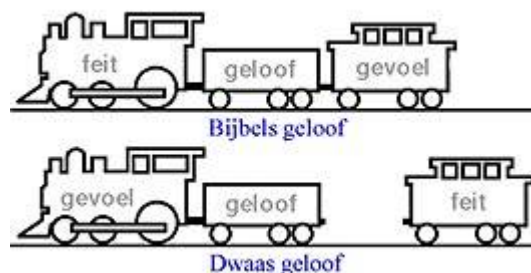
[3] <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/lijden.pdf>, <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/kruis.pdf>

Lees verder:

- o Rubriek Genezing / Gaven van genezingen: <http://www.verhoevenmarc.be/index.htm#genezing>
- o Rubriek “de Pinksteramnestic”: <http://www.verhoevenmarc.be/index.htm#pinksteramnestic>

En verder artikelen onder:

- o Rubriek Pinkster- en Charismatische beweging: <http://www.verhoevenmarc.be/#Pinkster>
- o Cartoons Pinkster- en Charismatische beweging: <http://www.verhoevenmarc.be/cartoons17.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

² Meer teksten: Romeinen 1:17 & Habakuk 2:4; Romeinen 3:21-22; 8:24-25; 10:17; 2 Korinthiërs 5:7; Galaten 3:11; Hebrëeën 10:38; 11:1, 6; Johannes 20:29.